

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 22499-03-12
פלוני נ' פלוני

לפני כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
(בפועל)

1

בעניין: פלוני

ע"י ב"כ עו"ד זיוה אופק ועו"ד חיים הדיה

התובע

נ ג ד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד סימון דונכין ועו"ד אריאל עטרי הנתבע

פסק דין

2

3 לפני תביעה בגין נזק נפשי שנגרם לתובע, לטענתו, בשל ניצול מיני ממושך תוך ניצול יחסי
4 מרות, הכוללים תקיפות מיניות וביצוע מעשי סדום חוזרים ונשנים בידי הנתבע, שגרמו לתובע
5 נכות פסיכיאטרית בשיעור של 50%.

6

7

הרקע לתביעה

8

1. התובע, רווק, יליד 1988.

9

10 2. הנתבע היה שכנו של התובע, ומורו בכיתות וי-ז' בבית הספר. הנתבע נשוי ואב לחמישה
11 ילדים, אשר חלקם קרובים בגילם לגילו של התובע.

12

13 3. עד לתחילת האירועים מושא התובענה, בין התובע לנתבע היו יחסי שכנות קרובים.

14

15 4. יצוין, כי התובע והנתבע משתייכים לקהילה חרדית.

16

17 5. יוטעם, כי שני הצדדים אינם מכחישים את האירועים שקרו במסגרת מערכת היחסים
18 הרומנטית שפיתחו ביניהם, אולם כל צד מתאר את שקרה מנקודת מבטו. גרסת התובע
19 היא, כי הנתבע ניצל את אופיו, מצבו המשפחתי, יחסי המרות שהיו ביניהם וגילו הצעיר,
20 על מנת לנצל אותו מינית במשך תקופה ארוכה. לטענתו, חלק מהמעשים המיניים בוצעו
21 בו בכפייה. לעומת זאת, גרסת הנתבע היא, כי מדובר במערכת יחסים שהיתה כולה
22 בהסכמה, ברצונו ואף ביוזמתו של התובע.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 22499-03-12
פלוני נ' פלוני

לפני כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
(בפועל)

עיקרי טענות התובע

- 1
- 2 .6. התובע טוען, כי מאז שהיה הנתבע מורהו הרעיף עליו יחס חם במיוחד ואף הרבה במגע
- 3 גופני עמו שהיה חריג. לאורך ילדותו והתבגרותו היה נוגע בו, מחבק אותו, מושיב אותו
- 4 על ברכיו, מחמיא לו על התנהגותו ומידותיו ומציין בפניו שהוא אוהב אותו ומעריך אותו.
- 5 התובע מציין, כי היחסים בין הוריו היו מתוחים לאורך השנים, ואביו נעדר מביתו
- 6 תקופות ארוכות, דבר שהיה בידיעת הנתבע.
- 7
- 8 .7. בשנת 2006, לאחר חג הפסח, הגיע התובע לביתו של הנתבע. לטענת התובע, הוא הגיע
- 9 כדי לבקר את בנו של הנתבע, ועל מנת לצרוב דיסק. בנו של הנתבע יצא מהבית, והתובע
- 10 והנתבע נשארו לבדם. לטענת התובע, מיד לאחר צאתו של הבן תפס אותו הנתבע, הצמידו
- 11 לגופו והושיב אותו על ברכיו. התובע "קפא". הנתבע שאל את התובע לגילו, התובע ענה
- 12 שהינו בן 18 וחודש. לטענת התובע, הנתבע לקח אותו למיטתו, השכיב אותו, נשכב מעליו
- 13 והחדיר את לשונו לתוך פיו כשהתובע עדיין אינו מגיב וקפוא כולו. התובע הסיט את פניו
- 14 להימנע מהנשיקה ועצם את עיניו. הנתבע, מצדו, המשיך לגעת בתובע תוך שהוא מנצל
- 15 את קיפאונו.
- 16
- 17 .8. כחודש לאחר מכן, בעת שהתובע חזר לביתו מהישיבה בה למד, הזמין הנתבע את התובע
- 18 לביתו לארוחת שבת עם בני משפחתו. התובע, אשר לא ידע כיצד להתייחס לאשר אירע
- 19 בפגישתם הקודמת וחש בושה ופחד שלא הצליחו להתיישב בליבו עם האהבה וההערכה
- 20 שחש במשך שנים ארוכות כלפי הנתבע, סבר שבנוכחות המשפחה לא יאונה לו כל רע,
- 21 ועל כן נענה להזמנה. לטענתו, הנתבע ניצל מפגש זה כדי לחכך את איבר מינו בתובע
- 22 מתחת לשולחן האוכל כשהוא מתעלם מניסיונותיו של התובע לסמן לו שיפסיק.
- 23
- 24 .9. בסיום הארוחה יצאו התובע והנתבע לטייל כאשר בנו של הנתבע נלווה אליהם. כאשר
- 25 הגיעו למקומות חשוכים, ביקש הנתבע במפתיע מבנו לעזוב והחל לבצע בתובע מעשים
- 26 מגונים, שעה שהוא עובר עם התובע ממקום למקום וחוזר ומבקש ממנו להפסיק להיות
- 27 בלחץ.
- 28
- 29 .10. לאחר אירועים אלו חזר התובע לישיבה בה למד, הנמצאת מחוץ לעיר מגוריו, כשהוא
- 30 שבור נפשית. הוא הפסיק לאכול, הפסיק ללמוד, חש בודד מדוכא ומיואש והרגיש שאינו
- 31 יכול לדבר על כך עם איש.
- 32

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 22499-03-12
פלוני נ' פלוני

לפני כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
(בפועל)

11. כעבור חודש, שב התובע לביתו לחופשת שבת מהישיבה אולם לא הצליח לחזור לישיבה לאחר השבת. לטענת התובע, הנתבע ניצל זאת ולקח את התובע לאגם שבסמוך ושם ביצע בו שוב מעשים מגונים. התובע טוען, כי בשלב זה הוא הביע את מצוקתו מפורשות בפני הנתבע, ואף בכה במהלך המגע המיני, אך רגשותיו כלפי הנתבע היו תלתיים ביותר.
12. כשהתובע הצליח לחזור שוב לישיבה הוא היה במצב נפשי ופיסי קשה. התובע סיפר על האירועים לחברותא שלו, שהבהיר לו כי הנתבע ניצל אותו.
13. בחופשה הבאה מהישיבה שוב נפגשו השניים, והתובע הסביר לנתבע כי הוא מתחרט על שאירע, שכן הדברים "עשו לו רע". התובע הבהיר, כי הוא אינו רוצה בכל מגע נוסף מכל סוג שהוא. התובע הסביר לנתבע שהוא בדיכאון קשה, יש לו הפרעות קשות בשינה ובאכילה והוא חוזר במחשבותיו ללא הרף לאשר אירע.
- מוסיף התובע וטוען, כי למרות שבשלב זה כבר ידע הנתבע על הנזקים הברורים שנגרמו בשל מעשיו ואף יכול היה לראות בעיניו כי במהלך החודשיים שחלפו הוריד התובע ממשקלו 28 ק"ג, ניצל הנתבע את השיחה על מנת לשכנע את התובע כי בסוף יתרגל לקשר המיני וייהנה ממנו, ולאחר שעה וחצי של שכנועים ביצע בתובע מעשים מגונים.
14. לאחר שמצבו הנפשי של התובע לא השתפר ואף החמיר ניסה התובע לבקש עזרה מאנשים נוספים. בסופו של דבר באוגוסט 2006 הופסק הקשר לאחר התערבות של אדם מ"עוזר מציון" בשם ס', אליו פנה התובע. אלא שהתובע לא הצליח לחזור ללימודיו ומצבו לא השתפר ולמעשה בשלב זה נפלט מהישיבה בה למד. בנוסף, הופנה התובע לטיפול נפשי אצל פסיכולוג.
- לגרסת התובע, ס' היפנה גם את הנתבע לטיפול נפשי והנתבע סיפר לו שהומלץ לו על סירוס כימי לאור טענתו כי אינו מסוגל לשלוט ביצריו.
15. לקראת חג הסוכות 2006 פנה התובע לנתבע וביקש שיעשה את החג מחוץ לעיר, שכן הוא אינו מסוגל יותר לשאת את נוכחותו של הנתבע במצבו הנפשי אותו תיאר בהרחבה בפני הנתבע. הנתבע הסכים בתנאי שהתובע ישוב לדבר איתו לאחר החג, תוך שהוא מבהיר לתובע כי חשיפתו גרמה לו נזק רב וכי הוא צפוי לסירוס. הנתבע חזר והדגיש בפני התובע כי רק הוא יכול לסייע בידו ופנייתו של התובע לעזרה חיצונית מזיקה ותזיק לשניהם. לאחר כשעה של שכנוע מצדו של הנתבע הסכים התובע להיפגש עמו לאחר החג. בשיחה זו הבהיר התובע לנתבע, כי חייו נהרסו בגללו ולמעשה הוא חש מת בחייו. אין לו כל יכולת לתפקד וליהנות והוא מיואש לגמרי. הנתבע הבטיח לתובע כי יעזור לו בכך שיהיה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 22499-03-12
פלוגי נ' פלוגי

לפני כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
(בפועל)

- 1 איתו בקשר ובלבד שהקשר יהיה סודי, והתובע שהיה במצב נפשי קשה וחש זקוק לנתבע
2 – הסכים.
3
4 16. הקשר בין התובע והנתבע נמשך באופן אינטנסיבי במפגשים של לפחות פעם בשבוע עד
5 בסמוך לחג הפסח, בשנת 2007. לטענת התובע, במהלך תקופה זו ניצל הנתבע את התובע
6 פעמים אין ספור וביצע בו מעשי סדום נוספים, בחלק מהפעמים תוך שימוש בכוח פיזי
7 ועל אף שהתובע הבהיר לנתבע כי דרישותיו מעוררות בו גועל והמעשים מכאיבים לו.
8 כשהתובע ניסה לסרב הבהיר לו הנתבע, כי אם התובע לא ישתף פעולה עם דרישותיו
9 המיניות הוא ינתק עמו קשר. בנוסף, חזר הנתבע והדגיש בפני התובע, כי הלה אינו יכול
10 לעשות לו דבר, שכן התובע היה בגיר ויש בידי ראיות כי התובע יצר עמו קשר טלפוני
11 ובא אליו.
12
13 17. לטענת התובע, בשלב זה הוא היה במצב נפשי קשה שהיו לו ביטויים חיצוניים ותפקודיים
14 רבים עליהם ידע הנתבע, הן מסיפוריו של התובע עצמו והן בשל ניסיונותיו לפנות לעזרה
15 פעם אחר פעם. יתר על כן, מצוקתו של התובע הייתה כה גלויה לעין עד שאנשים שכלל
16 לא ידעו על המתרחש פנו אליו לבדוק מה קרה לו.
17
18 18. בסביבות פסח 2007 ניסה התובע שוב לפנות לעזרה לצורך ניתוק הקשר, שהצליח
19 לתקופה קצרה בה פנה התובע לטיפול נוסף. בסופו של דבר, בלחץ בני משפחתו
20 והפסיכולוג המטפל, נסע התובע לחו"ל באוקטובר 2007 לערך (אחרי חג הסוכות)
21 לתקופה של כחצי שנה, על מנת לנסות להתנתק מהנתבע ולהמשיך בחייו. בטרם נסיעתו
22 דרש הנתבע מהתובע מכתב בו הוא מודה כי יחסי הצדדים היו בהסכמה ומרצונו של
23 התובע, אולם התובע סירב לתת מכתב כזה.
24
25 19. הנסיעה האמורה אכן ניתקה את היחסים בין השניים, אולם מצבו הנפשי של התובע
26 המשיך להיות קשה. כאשר שב ארצה לא הצליח להשתלב בצבא, תסמיני הגופניים
27 החמירו והוא סבל בנוסף גם מהקאות חוזרות ונשנות. הוא לא הצליח לשוב ולהשתלב
28 בלימוד ישיבתי, אך גם לא להתגייס לצבא או להתמיד בעבודה קבועה. נוסף על כך,
29 לטענת התובע, הוא לא הצליח לקיים קשרים זוגיים או מיניים משמעותיים לא עם נשים
30 ולא עם גברים תוך בלבול בזהותו המינית וחוסר יכולת ליצור קשר או ליהנות מקשר
31 מיני.
32
33 20. יצוין, כי ביום 3.8.08 הגיש התובע תלונה במשטרה נגד הנתבע. ביום 10.8.08 ביטל את
34 תלונתו וכעבור יומיים הגיע שוב למשטרה וביקש לסגור את תיק החקירה.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 22499-03-12
פלוני נ' פלוני

לפני כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
(בפועל)

1
2 21. לטענת התובע, שנתמכה בחוות דעת של מומחית פסיכיאטרית מטעמו, כתוצאה ממעשיו
3 של הנתבע סובל התובע מנכות פסיכיאטרית בשיעור של 50% לצמיתות.
4 לפי הנטען, טרם האירועים המתוארים בתביעה היה נער נורמטיבי, תלמיד טוב ששאף
5 להמשיך לתקופה מסוימת במסלול ישיבתי, להשלים את לימודיו לקראת לימודים
6 אקדמיים ולהתגייס לצבא. לאחר מכן שאף התובע להינשא, ללמוד ולהתפרנס מיגיע כפיו.
7 נכון להיום, התובע אינו מסוגל להגשים אף אחד מהיעדים הנ"ל והכל באשמתו של
8 הנתבע.

9
10 22. עילות התביעה שעליהן ביסס התובע את תביעתו הן תקיפה כמשמעותה בסעיף 23
11 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], הפרת חובה חקוקה ורשלנות.

עיקרי טענות הנתבע

12
13
14 23. הנתבע טוען, כי הוא היה מורהו של התובע באחד המקצועות כאשר התובע היה בכיתה
15 ה', וכי יחסו אליו היה זהה ליחסו לכל יתר התלמידים. לטענתו, עד לשנת 2006 לא בא
16 במגע קל שבקלים עם התובע.

17
18 24. אשר לאירוע הראשון בשנת 2006, נטען על ידי הנתבע, כי התובע הגיע לביתו וביקש ממנו
19 לסייע לו בצריבת דיסק. אולם, לנתבע התברר כי מטרת הביקור של התובע הייתה ליצור
20 מגע מיני עם הנתבע. התובע התחיל להתחכך בנתבע וזה ביקש לעצור את המגע ואמר
21 לתובע: "... עזוב אתה בחור צעיר". התובע השיב לו מיד: "אני כבר בן 18 וחודש". מיד
22 לאחר מכן עברו השניים לחדר הילדים ונשכבו במיטה, שם התגפפו מספר דקות. המגע
23 היה מרצונם. הנתבע מציין, כי לא הבחין ב"קיפאון" כלשהו אצל התובע שהיה להוט
24 להגשים את מרבית הפנטזיות המיניות שלו כבר באותה עת.

25
26 25. כחודש לאחר מכן, התובע ביקש להתארח אצל הנתבע בשבת. לאחר שקיבל הנתבע את
27 אישור אשתו הודיע לתובע על הסכמתו. לטענת הנתבע, לא היה מגע בינו לבין התובע
28 במהלך הארוחה. בתום הארוחה, הנתבע, בנו והתובע טיילו בעיר וישבו על עקבותיהם
29 לבית. התובע לחש על אוזנו של הנתבע כי הוא מבקש לשוחח עמו ביחידות ודרש כי
30 הנתבע יצא אליו בשנית לאחר שישאיר את בנו בבית. הנתבע נענה לדרישתו של התובע
31 וירד מביתו בשנית והשניים יצאו לטייל בעיר למשך כשעה. במשך כל הטיול ביקש התובע
32 להביא את הנתבע למקום מבודד על מנת לשוחח עמו. הנתבע דחה את בקשות התובע

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 22499-03-12
פלוני נ' פלוני

לפני כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
(בפועל)

- 1 פעם אחר פעם עד שלא יכול היה לעמוד בהפצרותיו. השניים ישבו בצד הדרך והתפתח
2 בינם מגע גופני של התגפפות שנמשך מספר דקות.
3
4 26. לטענת הנתבע, התובע, שלא הצליח לחזור לישיבה, רדף אחריו בבקשה לשוחח עמו.
5 השניים נפגשו במרכז העיר והתובע ביקש ממנו להסיעו לאגם לצורך שיחה. שעה שהגיעו
6 לאגם, התשוקה של התובע בערה בו והוא שכח על מה רצה לשוחח עם הנתבע והחל
7 להתגפף עמו בעוז.
8
9 27. לפי הנתבע, עת שהה התובע במחיצתו היה התובע במצב רוח מרומם, ומעולם לא נראה
10 לו כסובל ממצוקה כלשהי.
11
12 28. הנתבע מכחיש כי טופל אצל מטפל כלשהו, וטוען כי מעולם לא הוצע לו סירוס כימי.
13
14 29. לטענת הנתבע, המפגשים בין השניים התקיימו מדי כמה שבועות, וכללו מגע מיני. הוא
15 מעולם לא כפה את עצמו על התובע ומעולם לא הפעיל כוח פיזי, והתובע היה יוזם נלהב
16 של המגע המיני.
17
18 30. הנתבע מתאר, כי בשגרת היחסים היה התובע אובססיבי לגביו, מרבה לארוב לו מתחת
19 לביתו ובבית הכנסת ורודף אחריו לכל מקום שהיה צפוי לפגוש בו. התובע היה מתקשר
20 לנתבע "אינספור פעמים", כאשר הנתבע היה מתחמק ממנו ולא עונה. כאשר נאלץ הנתבע
21 לענות, הפציר בו התובע לפגוש אותו רק לדקה כדי להגיד לו משהו. לבסוף נעתר לו הנתבע
22 והיה אוסף אותו ברכבו למקום מבודד והשניים קיימו יחסי מין.
23
24 31. עוד טוען הנתבע, כי כארבע פעמים התקשר התובע אליו ומודיע לו שהוא נמצא בקומה
25 העליונה בבניין בדירה ריקה ודרש ממנו לבוא. הנתבע נעתר לבקשותיו והם קיימו יחסי
26 מין בדירה הריקה.
27
28 32. מוסיף הנתבע, כי בוקר אחד, לאחר שכל בני ביתו יצאו מהבית, התפרץ התובע לדירתו,
29 ולהפתעתו, ניגש לחדר השינה ונכנס למיטה.
30
31 33. עוד מתאר הנתבע, כי פעם אחת התקשר אליו התובע וקרא לו בדחיפות להיפגש מחוץ
32 לבית. הנתבע ירד מדירתו והתובע ביקש ממנו לעלות לעזרת הנשים של בית הכנסת
33 השכונתי. בעזרת הנשים הצמיד התובע כסאות מרופדים, נשכב על גבי הכיסאות והזמין
34 את הנתבע להצטרף אליו.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 22499-03-12
פלוני נ' פלוני

לפני כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
(בפועל)

- 1 34. הנתבע טוען עוד, כי בערב חג הסוכות 2006 ארב לו התובע במרכז העיר והמתין שעה
2 ארוכה ליד רכבו של הנתבע. התובע ביקש מהנתבע לעזוב את העיר למשך חג הסוכות,
3 אולם הנתבע דחה את הבקשה. בהמשך השיחה התברר, כי התובע הרגיש פגוע מכך
4 שהקשר בין השניים דעך והוא מתקשה להתמודד עם הדחף להיפגש עם הנתבע בעת
5 שהוא מצוי בקרבתו. בהמשך השיחה דרש התובע את הבטחתו של הנתבע להיפגש עמו
6 לאחר החג והנתבע הבטיח זאת לתובע.
7
- 8 35. לטענת הנתבע, בתקופה הזאת הוא ניסה להתחמק מקשר עם התובע, מאחר שראה
9 שהתובע לא שקול ואובססיבי כלפיו. התובע סיפר לו שניסיונותיו להתחמק מהקשר גרמו
10 לו לפנות לאנשים אחרים ולספר להם את מצוקותיו. בתחילת חודש ספטמבר 2006
11 התקשר אליו ס' ואמר לו שהוא יודע על הקשר בינו לבין התובע ושל התובע קושי עצום
12 לנתק את הקשר ולכן הוא מבקש ממנו "לחתוך" את הקשר מבלי להתרגש מתגובת
13 התובע. לדבריו, ס' הבטיח לו שאם רק הוא – הנתבע – ינתק את הקשר, ס' כבר ידאג
14 לטפל בתובע ולגרום לו להתרחק ממנו.
15
- 16 36. לגרסת הנתבע, יום אחד במהלך חג הסוכות 2007, אחרי חצות הלילה, עת ישן עם שני
17 בניו בסוכה שבנה בסמוך לביתו, חש לפתע כי מישהו נוגע בו באזורים מוצנעים. הנתבע
18 התעורר וגילה כי התובע התגנב לסוכה ונוגע בו. הנתבע ביקש מהתובע להסתלק, אולם
19 הלה סירב לעזוב את הסוכה עד שיבצע בנתבע מין אורלי. אחרי זמן קצר הורה לו הנתבע
20 להפסיק ולצאת מן הסוכה. התובע התעקש לחבק אותו ונשכב לידו במיטה במשך כמספר
21 דקות. הנתבע חיבק אותו ולאחר זמן דרש ממנו לצאת מן הסוכה.
22
- 23 37. במרץ 2008 נפגשו שוב השניים בעיר, לאחר הפצרות רבות של התובע והטרדות טלפוניות.
24 התובע הוביל את הנתבע לפתח מקלט ציבורי ומשך את מכנסיו בכוח למטה. התובע
25 החדיר את איבר מינו של הנתבע לפיו במטרה לבצע בו מין אוראלי. הנתבע הדף את
26 התובע מעליו ואמר לו כי הוא לא מוכן. התובע התחנן שיחדשו את הקשר באופן סודי
27 והבטיח שלא יגלה לאף אדם, לא לס' ולא לפ'. הנתבע לא הסכים לחדש את הקשר עם
28 התובע.
29
- 30 38. לגרסת הנתבע, הוא הסכים להמשיך בקשר עם התובע כדי לגרום בהדרגה לניתוקו,
31 מאחר שהיה מעוניין שהקשר לא ייודע. לעומת זאת, התובע, מצידו, בכל פעם שהקשר
32 דעך חשף את הפרשה עוד ועוד.
33

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 22499-03-12
פלוני נ' פלוני

לפני כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
(בפועל)

- 1 39. ביולי 2008 עזב הנתבע עם משפחתו את העיר ועברו לגור בעיר אחרת, בעקבות הפצת
2 דבר הקשר בקהילה על ידי משפחתו של התובע.
3
- 4 40. מוסיף הנתבע ומתאר, כי בחודש אוגוסט 2008 התקשר התובע לנתבע מספר פעמים
5 והנתבע לא ענה לו. או אז התקשר התובע לבנו של הנתבע וביקש שהנתבע יענה לו. על
6 מנת למנוע מהבן לשוחח עם התובע ענה הנתבע לשיחה נוספת של התובע, אשר ביקש
7 ממנו להיפגש עמו. השניים נפגשו והתובע הזכיר לנתבע את הבטחתו להיפגש איתו יותר
8 כאשר יעבור לגור בעיר אחרת. לגרסת הנתבע, הוא אכן הבטיח לתובע להיפגש בעיר
9 האחרת, אך ההבטחה נועדה להתחמק מקשר שגמר בלבו לנתקו. הנתבע השיב לתובע
10 שאין שום סיכוי שימשיכו את הקשר. במתכונת זו נפגשו התובע והנתבע עוד מספר
11 פעמים בעיר מגוריו של הנתבע, כאשר התובע ביקש להיפגש בגנים ציבוריים שם יוכלו
12 השניים להתבודד, אולם הנתבע עמד בסירובו.
13
- 14 41. באחת מהפעמים נפגשו השניים בעיר מגוריו של הנתבע, והנתבע סרב לבקשת התובע
15 להיכנס לגן ציבורי שם. לקראת סוף הפגישה התובע השלים עם העובדה שאין בכוונת
16 הנתבע לחדש את הקשר וסיפר לו שהוא הגיש באותו יום תלונה במשטרה. לטענת הנתבע,
17 הוא השיב לתובע שהוא שמח על הגשת התלונה, שכן החקירה המשטרתית תחשוף את
18 האמת. התובע אמר לו, כי הוא יכול לבטל את התלונה, אם הנתבע יסכים לחדש את
19 הקשר, אולם הוא לא הסכים לחידוש הקשר.
20
- 21 **חוות דעת המומחים**
- 22 42. לכתב התביעה צירף התובע חוות דעת של ד"ר ח.מ.ד. מרגלית בן-אור, פסיכיאטרית
23 מומחית (להלן: "ד"ר בן-אור"). על פי חוות דעתה של ד"ר בן-אור, הן על פי שיטת ה-
24 DSM והן על פי שיטת ה- ICD (שתיהן שיטות לאבחון הפרעות פסיכיאטריות), סובל
25 התובע מהפרעה בתר חבלתית מתמשכת (פוסט-טראומה), בגלל הטראומה הממושכת
26 שחווה כתוצאה מהתעללות מינית של הנתבע. לשיטתה, לתובע 50% נכות בהתאם לסעיף
27 34א(ה) לתקנות הנכים (מבחנים לקביעת דרגות נכות), התש"ל-1969 (להלן: "תקנות
28 הנכים").
29
- 30 43. הנתבע הגיש לבית המשפט חוות דעת של הפסיכיאטרית ד"ר נעה קרת (להלן: "ד"ר
31 קרת"), אשר בדקה את התובע ועיינה בחומר הרפואי, כולל חוות דעתה של ד"ר בן-אור.
32 ד"ר קרת הפנתה את התובע למבחנים פסיכו-דיאגנוסטיים אצל הפסיכולוגית ד"ר אורלי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 22499-03-12
פלוני נ' פלוני

לפני כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
(בפועל)

1 קמפף-שרף (להלן: "ד"ר קמפף שרף") וציינה בחוות הדעת, כי "בסיום המבחנים נמצא
2 כי שיתף פעולה במבחנים, ולא נצפתה התחזות או נטיה להאדרת סימפטומים". לפי
3 ד"ר קרת, התובע סובל מהפרעה בסיסית באישיות (מאשכול A) ואישיות לא בשלה, אולם
4 הפרעה זו היא בסיסית ואינה נובעת מהאירועים מושא תביעתו. לדעתה, "ניתן לקבוע כי
5 בעקבות האירועים עליהם מתלונן [התובע] – לא נגרמה לו נכות נפשית, ע"פ סעיף 34
6 לתקנות המל"ל".

7
8 44. הפסיכיאטר ד"ר יואב כהן מונה כמומחה מטעם בית המשפט (להלן: "ד"ר כהן"). בחוות
9 דעתו קבע, כי התובע אכן סובל מ- PTSD ודיכאון, בעקבות האירועים מושא התביעה.
10 ד"ר כהן נמנע מלחוות דעתו בשאלת ההסכמה של התובע ליחסיו עם הנתבע, והותירה
11 לשיקול דעת בית המשפט. ד"ר כהן התייחס לקביעתה של ד"ר קרת, כי התובע סובל
12 מהפרעה אישיותית בסיסית ולא מהפרעה בתר חבלתית ונימק מדוע אין הוא מקבל את
13 קביעתה. בין השאר, כי:

14
15 "התלונות שמר [התובע] מדווח עליהן מתאימות לאבחנה של PTSD ודיכאון
16 בעקבות האירועים נשוא התביעה ולא לאבחנות אחרות. בסקירת חייו של
17 מר... יש אכן עדות לקשיים קודמים: רקע של מתח בין הוריו וקשיי
18 הסתגלות במסגרות לימודיות. אין כלל עדות לקשיים חברתיים נמשכים
19 שהם הבסיס של אבחנת הפרעות האישיות השונות בצבר A. התיאור יכול
20 להתאים לקווי אישיות תלותיים או בלתי בשלים, אך אין כל עדות שאילו
21 הגיעו לכדי נכות פסיכיאטרית קודמת. בפרט אין עדות למשבר נפשי קודם
22 או לפני קודמת לטיפול. לכל היותר מדובר במקרה "הגולגולת הדקה",
23 כלומר שמר... היה רגיש לתוצאות מערכת היחסים שלו עם מר... (גם אם
24 היתה בהסכמה ובוודאי שאם נכפתה עליו). לכן יש לקשור את כל הנכות
25 הפסיכיאטרית הקיימת היום לאירועים נשוא תביעה זו".

26
27 לסיכום קבע ד"ר כהן, כי לתובע נכות זמנית מתחילת שנת 2006 למשך שנתיים בשיעור
28 של 30%, ולאחר מכן ירד שיעור הנכות לכדי 20% לצמיתות. עוד קבע המומחה, כי
29 "במצבו אין ולא היה משום אי כושר עבודה... במצבו של התובע לא צפוי לחול שיפור
30 או החמרה הקשורים באירועים נשוא התביעה. הוא זקוק להמשך טיפול פסיכיאטרי
31 ופסיכולוגי אותם הוא מקבל במסגרת ציבורית ללא עלות מיוחדת".

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 22499-03-12
פלוני נ' פלוני

לפני כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
(בפועל)

טענות הצדדים לעניין החבות

- 1
- 2 45. לשאלת האחריות טוען התובע, כי גרסת הנתבע, שנער בן 18, הצעיר מהנתבע בכ-25
- 3 שנים, יזם מגע מיני עם אדם מבוגר ממנו, מגע שהינו אסור על פי כללי הקהילה בה חיים
- 4 השניים, בתוך קהילה קטנה שהסיכוי להיחשף בה גדול, מגע עם מורה ואברך, ללא שיש
- 5 בין השניים כל היכרות קרובה קודמת – אינה סבירה. יתרה מכך, לטענת ב"כ התובע,
- 6 הנתבע אינו מסביר כיצד מערכת יחסים זוגית ואוהבת פגעה בתובע באופן כה חמור מאז
- 7 תחילתה, וכיצד מתפתחת פוסט-טראומה חמורה ללא טראומה בבסיסה. תגובתו הקשה
- 8 של התובע הופיעה מיד לאחר תחילת הפגיעה. הוא הפסיק לעמוד בחובות הישיבה, הרבה
- 9 בבכי ובניתוקים, התקשה לאכול, סבל משלשולים ובחילות, ירד במשקל באופן דרסטי,
- 10 התקשה לישון ולהתעורר משנתו והושעה מהישיבה בה למד. על אף שהתובע קשר בפני
- 11 הנתבע בין מצבו הפיזי והנפשי למעשי הנתבע, לא הפסיק הנתבע את מעשיו.
- 12
- 13 46. עוד לטענת התובע, הנתבע ניצל את חולשתו של התובע ואת מעמדו הוא, גרם לפיתוח
- 14 תלות של התובע בנתבע עוד בתקופת נערותו של התובע, מגיל צעיר, ומיד עם הגיעו של
- 15 התובע לבגרות, ניצל תלות זו לתקיפתו של התובע, תוך הערכה שלא ייחשף בשל התלות
- 16 שיצר בתובע, גילו הצעיר, תמימותו המינית והיעדר תמיכה משפחתית מספקת. התובע
- 17 מדגיש את הפער הגדול בגיל ובניסיון החיים של הצדדים, והעובדה שהנתבע שימש
- 18 כמורה ומחנך, וטוען כי הם מעידים על אחריותו של הנתבע.
- 19
- 20 47. הנתבע טוען, מנגד, כי נזקי התובע, ככל שהם נובעים ממערכת היחסים, אינם ברי תביעה,
- 21 שכן מערכת יחסים אינטימית בין בגירים אינה יכולה להוות עילה בנזיקין. לטעמו, יש
- 22 קושי ללמוד מחוות דעת המומחים בעניינו של התובע, מאחר שהם ניזונים מפיו של
- 23 התובע.
- 24
- 25 48. לשיטת הנתבע, מדובר בקשר רומנטי בלתי אפשרי כנגד כל הסיכויים, כאשר בתחילת
- 26 הקשר התובע היה בן 18 והנתבע מורה בתלמוד תורה נשוי ואב לילדים. התובע נפל קרבן
- 27 לאהבה נכזבת, אשר בשילוב עם מצבם של השניים לא היטיב עם התובע. על פי הנתבע,
- 28 התובע התקשה להכיל היותו הומוסקסואל פעיל עם אורח חיים חרדי והדבר יצר אצלו
- 29 קונפליקט נפשי קשה. לטענתו, מכלול נסיבות חייו של התובע, הרקע המשפחתי שלו
- 30 ועובדת היותו הומוסקסואל חרדי הביאו אותו ליפול באהבה נכזבת שגרמה לו לנזקיו
- 31 הנפשיים.
- 32

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 22499-03-12
פלוני נ' פלוני

לפני כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
(בפועל)

על הראיות

- 1
- 2 49. מטעם התובע הגישו תצהירי עדות ראשית והעידו התובע, בעלים של חנות בה עבד
3 התובע, עובד בחנות סמוכה לחנות בה עבד התובע ושני חברים של התובע.
4 כן הוגשו תמונות של התובע בהיותו בגיל 18.
5
- 6 50. מטעם הנתבע הגישו תצהירי עדות ראשית והעידו הנתבע, שניים מחבריו ואחותו.
7
- 8 51. המומחה מטעם בית המשפט, ד"ר כהן, נחקר על חוות דעתו על ידי באי כוח הצדדים.
9 באי כוח התובע הגישו מאמרים מדעיים לתיק בית המשפט, אשר הוצגו למומחה.
10
- 11 52. הצדדים סיכמו בפניי את טענותיהם בעל-פה, והתובע, לבקשתו, הגיש סיכומים בכתב
12 לעניין הנזק.

דין

- 13
- 14
- 15 53. השאלה המרכזית בה עלינו לדון בתיק זה היא שאלת אחריות הנתבע לנזקו של התובע.
16 על מנת להשיב על שאלה זו עלינו להכריע ביסוד ההסכמה של התובע למעשי הנתבע. ככל
17 שהמעשים בוצעו בתובע בכפייה, כטענתו, כך גוברת אחריותו של הנתבע כלפיו.
18
- 19 54. אקדים ואומר, כי עדותו של התובע, ככלל, לא הייתה אמינה עליי. במהלך עדותו הרבה
20 התובע לבכות ולהיראות מבולבל וחסר שקט. לא התרשמתי כי התנהגות זו אכן נבעה
21 מקשיי להשיב על השאלות שנשאל. עדות התובע לא הייתה עקבית ולוותה בהפסקות
22 יזומות על ידו שנדרשו לו, לטענתו, כדי להירגע. זאת ועוד. ניכר פער בהתנהגותו בעת
23 עדותו על דוכן העדים לבין התנהגותו שעה שישב באולם, כאשר הקשיב לעדות הנתבע.
24 כאשר ישב באולם, האזין בקשב רב לשאלות עורכי דינו בחקירה נגדית של הנתבע, ואף
25 העיר להם הערות. אולם, כאשר השיב הנתבע לשאלות שנשאל הגיב התובע בחוסר שקט
26 ולעיתים הפריע לעדותו. לעיתים היה שקוע באמירת פרקי תהילים תוך נדנדוד, אולם ניכר
27 היה שהוא ער למתרחש סביבו ובוחר מתי להקשיב ומתי להפריע לעדות.
28
- 29 55. מלבד אופן העדות של התובע, שכאמור לא עשתה עליי רושם כמהימנה, לא שוכנעתי
30 בתוכן העדות, ככל שעסקה במעשים שלטענתו ביצע בו הנתבע בכפייה, לכאורה.
31 אוסיף, כי ככלל, מקובלת עליי גרסת הנתבע באשר לתיאור האירועים בין הצדדים.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 22499-03-12
פלוני נ' פלוני

לפני כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
(בפועל)

56. כאמור, אין מחלוקת בין הצדדים לעצם התרחשות האירועים ומערכת היחסים שניהלו. 1
הגרסאות שמציגים הצדדים לעניין אופי מערכת היחסים נמצאות בשני קצוות 2
המרוחקים זה מזה. גרסת התובע מציגה מערכת יחסים שבבסיסה כפייה מצד הנתבע 3
ותלות רגשית של התובע, לעומת גרסת הנתבע שמציגה פרשייה שתחילתה אהבה בין שני 4
בוגרים ומערכת יחסים שכולה בהסכמה, כאשר בשלב מסוים הוא לא רצה את הקשר 5
והפך לקרבן של התובע, שהיה יוזם נלהב ומחזר כפייתי, וניצל אותו לסיפוק תאוותיו 6
המיניות. לדעתי, שתי הגרסאות, בקצותיהן, הן גרסאות מופרכות, ודומה שהאמת 7
נמצאת ביניהן. יש לנתח את האירועים הפרטניים עליהם מצביע התובע – אירוע צריבת 8
הדיסק, ארוחת השבת, האגם ועוד – על רקע כלל האירועים ומיקומם בהקשר של 9
מערכת היחסים כולה. 10
57. לדעתי, ההקשר הכולל הוא של מערכת יחסים רומנטית של אהבה בין הצדדים, והקשר 11
זה צובע את שלל האירועים בצבע נטול אלמנטים של כפייה ועוולות נזיקיות, אולם אינו 12
חף מאלמנטים בעייתיים שמצויים בבסיס הקשר, מעצם היותו קשר סודי, בין שני גברים 13
בקהילה דתית-חרדית, עם פער גילאים משמעותי ביניהם. הוסף לכך את היותו של 14
הנתבע מורה בעברו של התובע, שכנו ודמות חינוכית עבורו בשנים מסוימות בבגרותו. 15
נתון אחרון זה שופך אור שיכול להיות שלילי על עצם קיומה של מערכת היחסים, אך 16
ספק רב בעיניי אם הוא חוצה את גבולות האסור והמותר של המשפט, הן הפלילי והן 17
האזרחי. 18
19
58. אין חולק, כי יחסי המרות בין הצדדים נסתיימו כ-6 שנים לפני קרות האירוע הראשון 20
בשנת 2006. אכן, במקרים מסוימים רואים את קיומם של יחסי מרות כנמשכים על אף 21
סיומם הרשמי בפועל, אולם, לדעתי, אין זה המקרה שלפנינו. 22
23
59. במקרה דנן, הגעתו של התובע לנתבע, מרצונו החופשי, כאשר הוא נהנה מקיום היחסים 24
ומהקשר הרגשי שנוצר בינו לבין הנתבע, כאשר הוא מודה כי היה מאוהב בו, וכשהוא 25
בגיר מעל גיל 18, אינם מצביעים על פסול ברמה המשפטית. 26
27
60. בהקשר זה יצוין, כי התובע לא הצליח להרים את נטל ההוכחה בדבר טענותיו לכפייה – 28
לא באירוע צריבת הדיסק ולא באירועים שבאו לאחריו, כפי שיפורט להלן. 29
30
61. בהיעדר כפייה מצד הנתבע, ובהיעדר יחסי מרות בין הצדדים, איני מוצא כי יש לחייב 31
את הנתבע בעוולה נזיקית בגין הנזק שגרמה מערכת יחסים זו לתובע. מצויים אנו, 32
לטעמי, בשטח המוסר, שמשיקולים של מדיניות אין על המשפט להתערב בו. יהא זה 33
34

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 22499-03-12
פלוני נ' פלוני

לפני כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
(בפועל)

1 מדרון חלקלק מהיר מאוד לתביעות של צד שנפגע ממערכת יחסים רומנטית או מפרידה,
2 וטוען לניצול של הצד השני את מצבו ורגישותו. ייתכן שטענותיו מוצדקות, אולם ההליך
3 המשפטי אינו תרופה לכל מכאוב (ראו דבריו של כב' השופט י' עמית בע"א 8489/12 פלוני
4 נ' פלוני (29.10.2013), בפסקה 8).

5
6 62. לאחר שהבהרנו את המסגרת הכללית לניתוח האירועים בתיק זה, נשוב להביט מקרוב
7 על האירועים אותם ציינו הצדדים שאירעו במהלך הקשר ביניהם עד לניתוקו.

9 האירוע הראשון – "אירוע צריבת הדיסק"

10 63. לגרסת התובע בעדותו, הוא הגיע לבית הנתבע על מנת לצרוב דיסק (פרו' עמ' 41 שו' 30,
11 עמ' 43 שו' 16). יצוין, כי אמתלת צריבת הדיסק לא נזכרה בכתב התביעה או בתצהיר
12 התובע, אולם נזכרה בעדותו במשטרה, שם אמר התובע כי הבן של הנתבע, א', צרב לו
13 דיסק ולאחר מכן יצא מהחדר (נספח 4 לתצהיר התובע). לעומת זאת, בעדותו לפניי סיפר
14 התובע כי הנתבע ביקש מבנו ללכת, והנתבע הוא שצרב עבורו את הדיסק (פרו' עמ' 41
15 שו' 29). בהמשך העיד התובע, כי הוא לא זוכר אם א' צרב לו את הדיסק יום קודם (פרו'
16 עמ' 43 שו' 16), ובמקום אחר העיד, שהוא ביקש משניהם לצרוב לו את הדיסק והוא
17 חושב שהנתבע צרב לו את הדיסק, אך אינו זוכר (פרו' עמ' 65, שו' 6-11). כמו כן סיפר
18 התובע לראשונה בעדותו, כי הנתבע נעל את דלת הבית לאחר צאתו של א' (פרו' עמ' 65,
19 שו' 31-32).

20
21 64. התובע העיד, כי הוא עמד מול הנתבע, שישב ליד המחשב, הנתבע תפס אותו מהיד, משך
22 אותו והושיב אותו עליו. הנתבע הרים אותו באוויר ושאל אותו לגילו. כאשר השיב כי
23 חצה את גיל 18, הרים אותו הנתבע והלך איתו מחובק לחדר. התובע הגיב בקיפאון,
24 והסביר כי בשבילו היה הנתבע "אלהים" והרגיש כי הוא קפוא ולא יכול לסרב לו. בשלב
25 שנכנסו לחדר, מתאר התובע, כי: "אז כבר הייתי כמו פסל". הנתבע השכיב אותו על
26 המיטה, הכניס יד מתחת חולצת התובע, ולפתע התובע חש כי הוא דוחף לו את הלשון
27 בפה ולדבריו הרגיש תחושת גועל וניסה להסיט את הראש. לאחר כ-5 דקות קם הנתבע
28 ואמר לתובע שלא יספר לאף אחד (פרו' עמ' 42-43). לדברי התובע, באירוע הזה
29 ובשבועיים שלאחריו, עד האירוע הבא, לא הבין שהתרחש משהו מיני בינו לבין הנתבע
30 (פרו' עמ' 43, שו' 29).

31
32 65. לגרסת הנתבע, שהייתה עקבית, התובע הגיע אליו בשעה 8:00 בבוקר באמתלה של
33 צריבת דיסק, לאחר שכל בני ביתו, כולל בנו א', יצאו מן הבית. אולם הנתבע הבין כבר

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 22499-03-12
פלוני נ' פלוני

לפני כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
(בפועל)

- 1 בהתחלה, שמטרת התובע היא מפגש מיני. לדבריו, התובע היה "מוכן" למפגש – שעררו
2 רטוב אחרי מקלחת, לבוש חולצה נקיה ומגוהצת, ומדיף ריח עז של בושם (פרו' עמ' 453
3 - 454; סעיף 11 לתצהיר הנתבע). בבית לא היה אף אחד, והדלת לא היתה נעולה. התובע
4 נצמד אליו והנתבע הרגיש נשימותיו, והבין כי הוא רוצה "להתחיל" איתו. הנתבע אמר
5 לתובע כי זה לא מתאים, אך התובע לא הרפה. הנתבע אמר לו: "... עזוב אתה בחור
6 צעיר", אולם התובע השיב לו כי הוא כבר בן 18 וחודש. הם עברו לחדר אחר. התובע
7 נשכב על הגב על המיטה והנתבע נשכב עליו, הם נשקו בפנים זה לזה והתחככו במשך כ-
8 3 דקות. לדברי הנתבע, מאחר שידע שבנו א' צריך לשוב כל רגע מבית הכנסת, לא השלים
9 את האקט המיני במפגש זה, וביקש מהתובע ללכת כי "זה לא מתאים" (פרו' עמ' 455,
10 שו' 5-7).
- 11
- 12 66. לראשונה סיפר הנתבע בעדותו, כי לילה קודם, בשעה 02:00 לפנות בוקר, הלך למקווה
13 להטביל כלים לפסח, כאשר לפתע הגיע התובע אחריו. לדבריו, שם לב שאיברו של התובע
14 היה זקוף, והוא ביקש מהתובע ללכת הביתה (פרו' עמ' 453, שו' 8-28). הנתבע תרץ כי לא
15 סיפר קודם לעדותו את סיפור המקווה, מכיוון שרצה "לשמור משהו לספונטניות", וכי
16 עשה כן בעצת עורכי דינו (פרו' עמ' 456, שו' 19-26). נימוק זה נועד להסביר מדוע הבין
17 הנתבע בבוקר, כאשר הגיע אליו התובע לצרוב דיסק, כי כוונתו של התובע מיניות, כמו
18 גם הסברו שבשלב זה ידע שהתובע הוא הומוסקסואל (סעיף 11 לתצהיר הנתבע).
- 19
- 20 67. יצוין, כי אירוע צריבת הדיסק אינו עומד לבדו. משך היחסים בין הצדדים, שנמשכו
21 כשנתיים, וכן אופיים של היחסים והתנהלותם, מטים את הכף לכיוון גרסתו של הנתבע.
22
- 23
- 24 **ארוחת שבת**
- 25 68. שבועיים לאחר אירוע צריבת הדיסק מגיע התובע לארוחת ליל שבת בבית הנתבע. לדברי
26 התובע, במהלך השבועיים היה מבולבל, ולא ידע כיצד להתייחס לאשר אירע ביניהם
27 (פרו' עמ' 43, שו' 26). אני מאמין לתובע שהיה מבולבל, אולם קשה להלום את גרסתו,
28 כי לא הבין שמדובר במשהו מיני (שם, שו' 28; עמ' 45, שו' 5-6). ברם, בין אם אקבל את
29 גרסת התובע כי הנתבע הוא שהזמין אותו, ובין אם אקבל את גרסת הנתבע כי התובע
30 הוא שיזם את ההזמנה לארוחה, אין חולק, כי התובע הלך מרצונו החופשי לבית הנתבע
31 באותו ערב שבת. על פי גרסת התובע, במהלך הסעודה הנתבע מושך לו את הרגל לכיוון
32 איבר המין שלו והוא מרגיש את איבר מינו של הנתבע (פרו' עמ' 67). לדברי התובע:
33 "אפילו לאכול לא הצלחתי, ואין לי מושג מה קורה פה, אקט מיני רציני, אך מרגיש לי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 22499-03-12
פלוני נ' פלוני

לפני כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
(בפועל)

1 נורא מוזר, מנסה לסמן לו שאני לא מצליח לתפקד... הזזתי את הרגל, כאילו הזזתי את
2 הרגל, והוא עוד פעם לקח אותה... עשיתי סימון של להפסיק עם היד. הוא המשיך לא
3 אכפת לו, שם את הרגל ככה, וזהו" (פרוי' עמ' 44, שוי' 10-14). לטענת התובע הוא לא נהנה
4 מהמעשה הזה של הנתבע, וזה גרם לא הרגשה מאוד לא נעימה (פרוי' עמ' 68, שוי' 7-9).
5 אם אמנם כך אירע ולא היה זה לרוחו של התובע, מדוע לא עזב את דירתו של הנתבע
6 לאלתר, או בסיום הארוחה, ואף לא מצא לנכון להעיר על כך לנתבע או למי מבני ביתו?!

7
8 לאור המתואר על ידי התובע ותחושתו, לא ברור כיצד התובע הסכים לטייל עם הנתבע
9 לאחר הסעודה: "הסעודה נגמרה, יצאנו לטייל אחרי הסעודה" (שם, שוי' 15). הטיול
10 התחיל בשלושה אנשים והסתיים בשניים. גם בשלב זה יכול היה התובע לשוב על עקבותיו
11 עם בנו של הנתבע או לעזוב את הנתבע ולשוב לביתו, אולם בחר להישאר עם הנתבע
12 בסביבת בית הקברות ובאזור התעשייה של העיר, במקומות חשוכים בחצות הלילה.
13 התובע מתאר, כי השניים היו לבדם ודיברו ובשלב מסוים התקרב אליו הנתבע וליקק לו
14 את האוזן. על פי עדות התובע, בתחילתה, זו הפעם הראשונה שחש הנאה מינית וריגוש
15 שלא הכיר לפני כן, וחש כי הוא אוהב את הנתבע (פרוי' עמ' 44-45; נספח 4 לתצהיר התובע,
16 עמ' 27). לעומת זאת, בהמשך עדותו אמר התובע, כי הרגיש גם רע וגם טוב בו זמנית (פרוי'
17 עמ' 78, שוי' 19, 29), וכי היה נסער ומבולבל וחווה טראומה מאותה פגישה בליל שבת (פרוי'
18 עמ' 80-81). התובע הוסיף והסביר, כי בעדותו במשטרה היה נסער ומבולבל, על אף שחלפו
19 שנתיים מקרות האירועים ועד לתלונה במשטרה (פרוי' עמ' 79-81).

האגם

20
21
22 69. כשבועיים לאחר ארוחת השבת נפגשו השניים ונסעו לאגם יחדיו. לגרסת התובע, הנתבע
23 ראה אותו מחוץ לבית ואמר לו להיכנס לרכבו, מבלי לומר לו לאן הוא נוסע, ולקח אותו
24 לאגם (פרוי' עמ' 83, שוי' 23-31). עד שהגיעו לאגם, לא ידע התובע לאן הם נוסעים (שם,
25 עמ' 84). כאשר הגיעו לאגם עצר הנתבע את הרכב במקום כלשהו והוריד את שני
26 המושבים האחוריים לאחור (שם, עמ' 85). בהמשך מוסר התובע, כי ייתכן שעזר לנתבע
27 להוריד את המושבים לאחור (שם, עמ' 87, שוי' 21). באותה פגישה שכנע הנתבע את
28 התובע להוריד את המכנסיים, והשניים התגפפו (פרוי' עמ' 88). לעומת זאת, בעדותו
29 במשטרה סיפר התובע, כי הנתבע הושיב אותו עליו והתובע "זרם" איתו וגם "גמר"
30 (נספח 4 לתצהיר התובע, עמ' 28). גם בהקשר לכך הסביר התובע, כי במשטרה היה נסער
31 וכי האירועים הרבים שהתרחשו באגם בלבלו אצלו את סדר הדברים (פרוי' עמ' 89, שוי'
32 11-7).

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 22499-03-12
פלוגי נ' פלוגי

לפני כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
(בפועל)

70. שבוע לאחר מכן נפגשו שוב השניים ונסעו לאגם (שם, עמ' 90, שו' 2). לשאלה כיצד תיאמו ביניהם השיב התובע: "אנחנו שכנים. אנחנו באותו בניין. מספיק שהוא חיכה לי באוטו למטה" (שם, שו' 5-6). התובע נכנס לרכב של הנתבע לדבריו "לא בכיף" ו"מחוסר ברירה" (שם, שו' 17, 19), וכשהם מגיעים לאגם קורה "אותו דבר בדיוק כמו שקרה בפעם קודמת כמעט" (שם, שו' 22). לטענת התובע, הוא הסכים למעשים עם הנתבע, אך ההסכמה לא הייתה רציונאלית (שם, עמ' 91, שו' 22-23).

בהודעתו במשטרה תיאר התובע את האירוע הזה כך: "ואז ביום ראשון אחרי זה הוא שוב לקח אותי באוטו בשעות הערב ואז נסענו לאגם אני חושב ואז הוא הוריד את החולצה ואמר לי למצוץ לו את הפטמות ואני הסכמתי ואז הוא הוריד לי את המכנסיים אבל את התחתונים אני לא הסכמתי ואז נגמר הקטע הזה" (נספח 4 לתצהיר התובע, בעמ' 28).

71. הנה כי כן, התובע הביע הסכמתו לחלק מרצונות הנתבע ולחלק אחר הביע את אי הסכמתו, ולא נאמר על ידי התובע כי הנתבע כפה עליו מעשה כלשהו אם סירב לכך. עובדה זו מחזקת את הרושם כי הקשר בין התובע לנתבע היה בהסכמה, וכי התובע היה מסוגל לסרב לנתבע, אם לא היה מעוניין בקשר.

72. אדגיש, כי לא שוכנעתי שהנתבע כפה על התובע או הכריח אותו לבצע מעשים מיניים מסוימים, ואני מאמין לנתבע, כי יחסיו עם התובע היו בהסכמה.

שגרת הפגישות

73. הקשר בין התובע והנתבע נמשך באופן אינטנסיבי במפגשים של לפחות פעם בשבוע, עד לפסח 2007. הפגישות היו במקומות מבודדים וכן מספר פעמים בדירה נטושה בקומה העליונה בבניין בו התגוררו הצדדים. גם בהקשר זה לא הרים התובע את הנטל להוכיח כפייה מצדו של הנתבע במהלך הפגישות או אי הסכמתו לקשר ביניהם. כן לא שוכנעתי מדבריו, כי הסכמתו לקשר לא הייתה רציונלית. אכן, נראה כי הייתה לתובע תלות רגשית כלפי הנתבע, אולם תלות זו נבעה מטיבו וטבעו של הקשר בין הצדדים, ומכך שהתובע חש רגשות של אהבה כלפי הנתבע. על מנת לסבר את האוזן, נביא להלן דוגמאות מדבריו של התובע כפי שנרשמו מפיו במשטרה ובעדותו בבית המשפט:

31 **"...ומצד אחד אהבתי את הבן אדם ומצד שני לא סבלתי אותו ואני בבית**

32 **ואני רוצה אותו כל יום ואני רואה אותו מבסוט והולך לעבודה והכל בסדר...**

33 **"ואני ריחמתי עליו ונכנסתי איתו לאוטו..."**

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 22499-03-12
פלוני נ' פלוני

לפני כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
(בפועל)

1 "ואחרי ששוב היה חודש הפסקה... ואז שוב אמר לי אני אוהב אותך, ואני
2 אמרתי לו תשמע אתה דפקת אותי ודפקת לי את החיים ואז הוא אמר לי
3 אני מת לחבק אותך... ואז פתאום קיבלתי קצת חיות ואני כמה שהייתי
4 בדיכאון אבל אמרתי אם אני לא אהיה איתו בקשר אני בכלל ימות היה לי
5 קשה בלעדיו אבל למרות שהייתי נגעל ממה שהוא היה עושה אני רציתי
6 להיות איתו בקשר... ואני אפילו הייתי מתקשר אליו ואומר לו תבוא אליי
7 והוא היה מגיע..." (נספח 4 לתצהיר התובע, עמ' 29).

8
9 "החוסר אהבה וחוסן שהייתה לי, הביא אותי למקום שהייתי תליתי בו,
10 מילא אותי רגשות שלא ידעתי מהו" (פרו' עמ' 54, שו' 1).

11
12 "הייתי אוהב אותו. נורא קשה לי להגיד את זה היום, אבל הייתי אוהב
13 אותו" (פרו' עמ' 102, שו' 31-32).

14
15 74. יצוין, כי "שגרת הפגישות" התקיימה לאחר הפנייה הראשונה של התובע לס' באוגוסט
16 2006 ולאחר שהתובע הביע את רצונו במפורש להתנתק מהנתבע, וחזר בו בעקבות
17 הפגישה באוקטובר 2006, לקראת חג הסוכות.

הפניה לס'

18
19
20 75. התערבותו של ס' חשפה את הקשר והביאה למעשה לסיומו. התובע פנה לס' פעמיים.
21 בפעם הראשונה, כאמור, באוגוסט 2006 ובפעם השנייה כשנה לאחר מכן. בפעם השנייה
22 פנה ס' לפ', חברו של הנתבע, והסיפור נודע לאנשים נוספים בקהילה, כולל משפחתו של
23 התובע. גם בשלב זה מתאר התובע: "ואחר כך חזרנו להיות חברים" (נספח 4 לתצהיר
24 התובע, עמ' 31).

25
26 76. לפני נסיעתו של התובע לחו"ל, שמטרתה הייתה להיפרד מהנתבע, הוא יזם פגישה עם
27 הנתבע: "אני רציתי לראות אותו ולהיפרד ממנו" (שם). גם פגישת הפרידה כללה קיום
28 יחסי מין.

29
30 77. הנה כי כן, התובע הוביל לחשיפת הפרשה, מאחר שלטענתו הנתבע ניצל אותו. מנגד, עשה
31 התובע ניסיונות לחזור לקשר עם הנתבע. בכל ניסיון כזה עלה הנושא של "דמי שתיקה".
32 הנתבע הבטיח לתובע כי ימשיך את הקשר איתו רק אם יישבע לו בתקיעת כף כי לא יספר

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 22499-03-12
פלוני נ' פלוני

לפני כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
(בפועל)

1 לאף אחד והתובע נשבע לו (שם, עמ' 29). בפעם אחרת נתן הנתבע לתובע 1,400 ₪ לטיפול
2 פסיכולוגי, והשניים חזרו לקשר (שם, עמ' 30). התנהלותו של התובע מחזקת את גרסת
3 הנתבע, כי התובע הוא זה שחזר אחריו ורצה את הקשר, וכי פנייתו למשטרה ולס'
4 נועדה, באופן אירוני, להשיב את הנתבע אל הקשר.
5
6 78. ניסיונות אלו לא צלחו, ומאז פועל התובע לחייב את הנתבע על הנזקים שנגרמו לו,
7 לטענתו, בגין הקשר עמו.
8

9 הנזק הרפואי לתובע כתוצאה מהקשר עם הנתבע

10 79. אין ספק, כי התובע ניזוק כתוצאה ממערכת היחסים עם הנתבע. במהלך הקשר סבל
11 התובע מדיכאון שגרם לו לירידה דרסטית במשקל ולנשירה מהמסגרת החינוכית בה
12 שהה. גם לאחר הפרידה ממשיך התובע לסבול, וזקוק לטיפול פסיכיאטרי ופסיכולוגי.
13 למסקנה זו הגיע המומחה מטעם בית המשפט ואני נכון לאמץ את חוות דעתו, הן לעניין
14 הקשר הסיבתי והן לעניין הנזק. כמו כן, אני מאמץ את חוות דעתו, שהתובע אינו מתחזה
15 (פרו' עמ' 359 ; 371 ; 374-375).

16
17 80. אולם, המסקנה כי גם בהתקיים קשר סיבתי בין מערכת היחסים לבין הנזק הנפשי
18 שנגרם לתובע אין לחייב את הנתבע באחריות לנזק עולה גם מחוות דעתו של ד"ר כהן
19 ומהחקירה הנגדית. בחוות דעתו הותיר ד"ר כהן את שאלת ההסכמה ליחסים לבית
20 המשפט, ובעדותו הבהיר, כי גם אם לא הייתה כפייה מצדו של הנתבע, עדיין הקשר היה
21 יכול להיות טראומטי עבור אחד הצדדים, בוודאי לאדם צעיר. וכעדות ד"ר כהן:

22
23 **"גם אם זה לא היה בכפייה זה יכול להיות טראומטי עבור אחד מהאנשים**
24 **האלו, בוודאי אדם צעיר שעדיין לא בטוח לגבי הנטייה המינית שלו וכולי**
25 **וזה יכול להיות משהו שאחר כך יגרום לו מצוקה נפשית ואפילו יגרום לו**
26 **להיזכר הרבה באירוע הזה. עצם העובדה שהוא נזכר הרבה במה שקרה**
27 **עדיין לא מוכיח לי שהמעשים נעשו בכפייה. יכול להיות שמבחינה מה**
28 **שיוכח כאן בבית המשפט זה לא נעשה בכפייה אבל עדיין זה נחוה בשבילו**
29 **מאוד מאוד טראומטי ויפתח את הסימפטומים ויפתח את המצוקה**
30 **הנפשית"** (פרו' עמ' 391, שו' 16-22).

31
32

ועוד:

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 22499-03-12
פלוני נ' פלוני

לפני כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
(בפועל)

1 "לא נתקלתי במקרה כזה. אני מנסה לחשוב, זה בואי נגיד ככה, זה לא דבר
2 שבן אדם יגיד בקלות, יבוא ויספר כי נגיד שהטענה היא לא נכונה, התובע
3 והנתבע קיימו יחסי מין בהסכמה ובאיזה שהוא שלב התובע יתחרט או
4 ירצה להפסיק את זה וכולי, שהדבר הראשון שהוא יעשה זה ללכת ולחשוף
5 את זה בפני אנשים אחרים, אלא אם כן יש לו מצוקה נפשית אמיתית.
6 עכשיו מצוקה נפשית אמיתית זה יכול להיות גם אם זה נכפה עליו וגם אם
7 זה לא נכפה עליו. אז ככה שאני לא בטוח שזה שאדם חושף את עצמו
8 ומספר את הדברים למרות שזה מאוד מאוד קשה זה מוכיח שהייתה כאן
9 פגיעה או תקיפה... יכול להיות שהוא מאוד במצוקה אפילו שזה קרה
10 בהסכמה ויכול להיות שבגלל זה הוא מוכן לחשוף את זה בגלל המצוקה או
11 בגלל ש... ,

12 ש: ואז הוא יספר סיפור שקרי.

13 ת: הוא יספר אותו, אני מניח שאם יש לו מצוקה אמיתית הוא יספר אותו
14 מנקודת המבט שלו. עכשיו יכול להיות שנקודת המבט שלו היא באמת
15 סובייקטיבית ולא הייתה כאן כפייה ויכול להיות שאיך שהוא מתאר את
16 זה זה באמת כפייה, זה שאלה יותר משפטית לדעתי" (פרו' עמ' 396, שו'
17 29-12).

18
19 81. נוסף על כך, לדעת ד"ר כהן הקשר יכול להיות טראומטי לתובע, גם אם הוא היה היוזם
20 (פרו' עמ' 391, שו' 24-25).

21
22 82. המשמעות שהתובע יכול לחוות טראומה מעצם מערכת היחסים שניהל עם הנתבע גם
23 ללא קשר להפעלה של כפייה מצד הנתבע, בצירוף העובדה שהתובע אינו קטין, היא
24 היעדר עוולה נזיקית שבגינה יחויב הנתבע על הנזק. עצם קיומה של מערכת יחסים בין
25 בני אותו מין בקהילה חרדית, כאשר האחד נשוי וקיים פער גילאים משמעותי היה הרסני
26 עבור התובע, שמצא עצמו מבולבל גם מבחינת רגשותיו לנתבע וגילוי תשוקותיו המיניות
27 ואף מבחינה דתית. אולם, התובע היה פעיל ויוזם במערכת היחסים לפחות באורח שווה
28 לנתבע, באופן שמאיין את אחריותו של הנתבע לקרות הנזק.

התוצאה

31 83. המשמעות היא, היעדר חיוב שבדין של הנתבע לנזק שנגרם לתובע, ועל כן התובענה
32 נדחת.

33

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 22499-03-12
פלוני נ' פלוני

לפני כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
(בפועל)

- 1 84. על אף זאת, ולמקרה שיוגש ערעור בשאלת החבות, והערעור יתקבל, אדון להלן בסוגיית
2 הנזק.
3
- 4 85. על פי קביעת המומחה מטעם בית המשפט, לתובע 20% נכות פסיכיאטרית צמיתה. כמו
5 כן, מתחילת שנת 2006 ולמשך שנתיים סבל התובע מנכות פסיכיאטרית זמנית בשיעור
6 של 30%. עוד קבע המומחה, כי אין לתובע ולא היה אי כושר עבודה, כי לא צפוי לחול
7 שיפור או החמרה במצבו וכי הוא זקוק להמשך טיפול פסיכיאטרי ופסיכולוגי אותו הוא
8 מקבל במסגרת ציבורית ללא עלות מיוחדת.
9
- 10 86. ראשי הנזק העיקריים הם: נזק לא ממוני, הפסדי שכר לעבר, גריעה מכושר ההשתכרות
11 לעתיד והוצאות רפואיות.
12
- 13 87. ביחס לנזק הלא ממוני טוען התובע, כי הוא מורכב משני ראשים: כאב וסבל ופגיעה
14 באוטונומיה. ביחס לכאב וסבל טוען התובע, בלשונו: "**אני תקוע מקצועית וכלכלית. אני
15 לא רואה כמעט שום סיכוי ליצירת זוגיות ומשפחה. איכות חיי ירודה ביותר ונעה סביב
16 התקפי דיכאון, בחילות והקאות, נדודי שינה ופלאשבקים... אני מבקש מבית המשפט
17 לפסוק לי פיצוי על כך שחיי נהרסו בגיל 18**". נטען, כי מהחומר הרפואי עולה שהפגיעה
18 הקשה ביותר מבחינתו של התובע היא הפגיעה בזהותו המינית עד כדי איבוד זהותו
19 המינית וחוסר יכולת ליצור זוגיות ולהקים משפחה. עוד נטען, כי הנתבע פגע באוטונומיה
20 של התובע על גופו ונפשו, כאשר שלל ממנו את היכולת להתנגד בכלל או להתנגד באופן
21 אפקטיבי למעשים שהרעו עמו. ב"כ התובע הפנו לדוגמאות מהפסיקה לרף הפיצוי
22 המקובל בנזק הלא ממוני במקרים שונים של אונס ופגיעות מיניות. לאור טענותיו העמיד
23 התובע את נזקו בגין רכיב זה על סך של 1,000,000 ₪.
24
- 25 88. הנתבע טוען, כי ניתן להעמיד את הנזק הלא ממוני של התובע על סך של 50,000 ₪.
26
- 27 89. בנסיבות העניין, אני פוסק לתובע בגין הנזק הלא ממוני פיצוי בסך של 100,000 ₪.
28
- 29 90. לעניין אבדן כושר עבודה טוען התובע, כי לא איבד לחלוטין את כושרו לעבוד, אולם כושר
30 זה נפגע פגיעה משמעותית שאף עולה על נכותו הרפואית. נטען, כי מאז שנת 2008
31 ובמהלך 7 שנים החליף התובע 5 מקומות עבודה, בחלקם עבד רק באופן חלקי, ופעמיים
32 שהה בתקופת אבטלה. התובע מפנה לתצהירים שהוגשו מטעמו ולחומר הרפואי מהם
33 עולה, לטענתו, כי קיימים אצלו קשיים משמעותיים בתפקוד בעבודה. לשיטתו, הפגיעה
34 ביכולתו התעסוקתית אינה מתבטאת רק ביכולתו להתקבל למקום עבודה, לעבוד

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 22499-03-12
פלוני נ' פלוני

לפני כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
(בפועל)

- 1 ברציפות ולשמר את מקום העבודה, אלא גם במקצוע בו הוא עובד ובפגיעה ביכולתו
2 לרכוש השכלה אקדמית.
3
- 4 91. התובע מבקש לקבוע את יכולת השתכרותו בהתאם לשכר הממוצע במשק, ולאמוד את
5 היקף הפגיעה בכושר ההשתכרות על פי השתכרותו בפועל ב-7 השנים האחרונות, מתוך
6 הערכה שהשתכרות זו מהווה הוכחה ליכולת השתכרותו של התובע בפועל. התובע
7 מעמיד את אבדן השתכרותו לעבר על סך של 451,000 ₪ ואת אבדן כושר השתכרותו
8 בעתיד על סך של 1,335,000 ₪.
9
- 10 92. הנתבע טוען, כי אין כל הצדקה להניח שכר ממוצע במשק כבסיס שכרו של התובע, והציע
11 להעמיד את שכרו על השכר החציוני במשק, היינו 6,541 ₪. סה"כ הציע הנתבע לשלם
12 לתובע בגין ראש נזק זה סך של 185,047 ₪.
13
- 14 93. על פי חוות דעתו של ד"ר כהן, לתובע "אין אי כושר עבודה". כאשר נשאל על כך על ידי
15 ב"כ התובע ענה, כי על אף הקשיים הרגשיים התובע עובד, ועל כן לא ראה לנכון לקבוע
16 לו אחוז כלשהו של אי כושר עבודה (פרו' עמ' 401, שו' 22-25). עם זאת, מסכים ד"ר כהן
17 כי לתובע הפרעה בדרגה בינונית בתפקוד בעבודה:
18
- 19 **"...בסעיף 1.2 כתוב רמיסיה מלאה. בסעיף 4 כתוב רמיסיה חלקית.**
20 **בסעיף 3 כתוב רמיסיה. עכשיו שוב, כול הסעיפים האלו בביטוח הלאומי**
21 **זה משחק להטוטים של השפה העברית כן. כתוב סימנים קליניים**
22 **אפקטיביים קלים אומנם. אבל מצד שני קיים צורך בטיפול תרופתי. אז**
23 **זה לא כול כך קל. הדבר שהכי קובע מבחינתי איזה סעיף אני משתמש זה**
24 **רמת ההפרעה בתפקוד. שהיא הדבר באמת ששונה בין הסעיפים והיא**
25 **הדבר שהוא המדד העיקרי של עד כמה קיימת נכות פסיכיאטרית. בסעיף**
26 **3 כתוב הפרעה בינונית בתפקוד הנפשי או החברתי והגבלה בינונית של**
27 **כושר העבודה. זה לדעתי מתאים למצב של התובע היום, מצבו בעבר היה**
28 **קשה יותר, הייתה לו הפרעה ניכרת בדברים האלו. אני חושב שהיום בכול**
29 **זאת הוא גם אומר את זה והוא גם אומר שיש לו תנודות במצב, עליות**
30 **וירידות אז צריך למצוא איזה משהו שהוא ממוצע שהוא ממצא את**
31 **התקופות השונות שלו. ואני חושב שמישהו שעובד, גם אם זה לא בצורה**
32 **קבועה בעבודה מאוד מאוד נחשבת או מכניסה מאוד, זה גם תלוי בהשכלה**
33 **שלו, אז אני חושב שזה מתאים להפרעה בינונית בתפקוד, בכושר העבודה.**

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 22499-03-12
פלוני נ' פלוני

לפני כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
(בפועל)

- 1 "הדבר שהכי קובע מבחינתי איזה סעיף אני משתמש זה רמת ההפרעה
2 בתפקוד... שהוא המדד העיקרי של עד כמה קיימת נכות פסיכיאטרית.
3 בסעיף 3 כתוב הפרעה בינונית בתפקוד הנפשי או החברתי והגבלה בינונית
4 של כושר העבודה. זה לדעתי מתאים למצב של התובע היום, מצבו בעבר
5 היה קשה יותר, הייתה לו הפרעה ניכרת בדברים האלו. אני חושב שהיום
6 בכול זאת הוא גם אומר את זה והוא גם אומר שיש לו תנודות במצב, עליות
7 וירידות אז צריך למצוא איזה משהו שהוא ממוצע שהוא ממצא את
8 התקופות השונות שלו. ואני חושב שמישהו שעובד, גם אם זה לא בצורה
9 קבועה בעבודה מאוד מאוד נחשבת או מכניסה מאוד, זה גם תלוי בהשכלה
10 שלו, אז אני חושב שזה מתאים להפרעה בינונית בתפקוד, בכושר
11 העבודה" (פרו' עמ' 399, שו' 10-14).
- 12
- 13 97. מסקירת עברו של התובע עולה, כי לא שרת כלל בצה"ל עקב אי התאמה מטעמי בריאות
14 (פרופיל 21). התובע החל לימודיו במוסד אקדמי ביום 12.10.09 ולמד שנה אחת עד ליום
15 18.7.10. במסגרת מכינה קדם אקדמאית במקצוע מתמטיקה (4 יחידות לימוד) קיבל
16 ציון 87, במקצוע האנגלית (3 יחידות לימוד) קיבל ציון 1 ובמקצועות אזרחות וגיאוגרפיה
17 לא סיים את לימודיו.
- 18
- 19 98. עיקר עבודתו של התובע הייתה כמוכר בחנויות שונות. במסגרת עבודתו השתכר התובע
20 על פי תלושי שכר שהגיש כדלקמן: בחודש יולי 2010 סך של 6,119 ₪ ברוטו, בחודש
21 מרץ 2011 סך של 7,329 ₪ ברוטו ובחודש אפריל 2011 סך של 6,774 ₪.
22 יודגש, כי השתכרות זו של התובע הייתה "במומו".
- 23
- 24 99. כאמור, על פי העדויות של מעסיקיו וחברו של התובע לעבודה היו לתובע קשיים
25 בתפקוד בעבודה. לאור עדויות אלו ונוכח דבריו של ד"ר כהן, לפיהם לתובע הפרעה
26 ברמה בינונית בתפקוד בעבודה, כאשר לעבר העמיד את נכותו הזמנית למשך שנתיים
27 על 30%, ולאחר מכן על 20%, אפסוק לתובע סכום גלובלי בגין הפסדיו לשבע שנים
28 שעברו החל מגיל 21 (התובע יליד 31.1.1988) בסכום כולל של 150,000 ₪.
- 29
- 30 100. אשר לאבדן כושר ההשתכרות לעתיד. כאמור, המומחה סבר, כי לתובע נכות צמיתה
31 בשיעור של 20% וכי יש בה כדי להשפיע בצורה בינונית על כושר עבודתו.
- 32

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 22499-03-12
פלוני נ' פלוני

לפני כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
(בפועל)

101. אקדים ואציין, כי אין מקום לקבל את טענת הנתבע כי יש לחשב את בסיס השכר לפי
ה"שכר החציוני". לעניין זה מופנים ב"כ הצדדים לע"א 1429/08 **חנוכייב נ' אבנר**,
איגוד לביטוח נפגעי רכב בע"מ (25.9.2011), שם דחה בית המשפט העליון, במותב
תלתא, טענה של המשיבה לערוך חישוב לפי השכר החציוני במשק. יש להבין זאת כפסק
דין המשליך על תובענות אחרות שם מועלית טענה זו.
כמו כן ראו בע"א 2730/13 **שחאדה נ' סגאייר** (30.5.2013), בהחלטה של כב' השופטת
ד' ברק-ארז, במסגרת בקשה לעיכוב ביצוע פסק דין, שם העלתה חברת הביטוח טענה
דומה כי יש לערוך את החישוב על פי השכר החציוני. במסגרת פסק הדין, נדחה הערעור,
ובמשתמע גם טענה זו (פסק דין מיום 19.11.13).
102. אשר על כן, ובהיעדר ראיות לסתור, יש להעמיד את פוטנציאל ההשתכרות של התובע
על השכר הממוצע במשק, בשים לב לנכות הרפואית והתפקודית שקבע המומחה מטעם
בית המשפט.
ההפסד החודשי הוא 20% מהשכר הממוצע במשק היום, שעומד לפי נתוני הלמ"ס מיום
7.3.16 על 9,889 ₪. דהיינו ההפסד החודשי עומד על סך של 1,978 ₪ (מעוגל). בהיוון
מתאים (275.0494) עד הגיעו של התובע לגיל 67, אבדן כושר השתכרותו מגיע לסך של
543,993 ₪.
103. לגבי הוצאות לעבר, צרף התובע לתצהירו חשבוניות על הוצאות רפואיות בסך של 3,200
₪ (במעוגל). התובע מוסיף וטוען, כי טופל אצל הפסיכולוג יהודה ברמן במשך 10
חודשים, בעלות של 300 ₪ לפגישה שבועית. לטענתו, ברמן לא נתן לו קבלות.
לגבי חלק מההוצאות הרפואיות מודה התובע כי קיבל תשלום מהנתבע (סעיף 94
לתצהיר התובע ועמ' 85 בנספחים שם). כמו כן, התובע מודה כי הנתבע מימן לו חלק
מהוצאות הטיסה לחו"ל. זאת ועוד. לטענת התובע הוציא כ-100 ₪ בחודש על תרופות,
אם כי מהראיות עולה כי לא נטל תרופות באופן סדיר.
104. אשר על כן, בגין הוצאות רפואיות לעבר, אני פוסק לתובע סך של 3,500 ₪.
105. ביחס להוצאות רפואיות לעתיד, על פי חוות דעת ד"ר כהן, עיקר טיפולו של התובע
מכוסה על פי חוק בריאות ממלכתית, ועל כן אין הוא זכאי להוצאות בעתיד.

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"א 22499-03-12
פלוני נ' פלוני

לפני כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
(בפועל)

1 106. סך כל הפיצויים להם זכאי התובע, לשיטתי, היה ויוגש ערעור ויתקבל, מגיע לסך של
2 797,493 ₪.

3

4 סוף דבר

5 107. מהאמור לעיל עולה, כי התביעה נדחית.

6

7 108. התובע ישלם לנתבע הוצאות משפט, לרבות הוצאות לעניין חוות הדעת מטעמו וחלקו
8 בשכר טרחתו של המומחה מטעם בית המשפט, והוצאותיו של הנתבע להקלטת הדיון
9 ותמלולו. נוסף על כך, יישא התובע בשכר טרחת עורך דין בסך כולל של 15,000 ₪.

10

11

12 המזכירות תשלח העתקים לבאי כוח הצדדים.

13

ניתן היום, י"ח אדר ב' תשע"ו, 28 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.

14

15

16

חתימה

17